

[Jørgen Estrup]

Glønborg sagde vedrørende min manglende forståelse af, hvorfor Det Radikale Venstres ændringsforslag ikke kunne være gået igennem, at det ikke var et spørgsmål om lige præcis den tekst, for vi kunne godt have fundet en anden tekst, men det, jeg efterlyste, var en begrundelse. Hvad var der overhovedet galt? Hvad kunne der udsættes på ændringsforslaget? Jeg er helt enig med hr. Glønborg i, at man ikke kan insistere på sin tekst; men man kan godt insistere på en begrundelse.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Efter at have hørt hr. Glønborgs hjertegribende forklaring på, hvorfor Kristeligt Folkeparti vil stemme, som det vil, vil jeg gerne have lov til måske at brodere lidt videre på den redegørelse, hr. Glønborg kom med. Det blev sagt, at det at undlade at gøre noget kan være at gøre ondt. Jeg erindrer ikke, at der er noget parti i dette Folketing, som har sagt, at vi skal undlade at gøre noget. Så sent som i dag er der blevet sagt ja til 120 mio. ecu ekstra i fødevarerhøjlp til det tidligere Jugoslavien.

Jeg tror, at alle partier har gjort og gør, hvad de mener er menneskeligt muligt, for at bøde på den katastrofe, borgerkrigen i Jugoslavien er. Vi har sendt danske tropper til Kroatien, hvor der var en fred at bevare, men Fremskridtspartiet ønsker ikke så brændende at gøre noget, at vi gør ondt, og jeg føler, at Kristeligt Folkeparti er på vej til at gøre noget, som vil gøre ondt på de danske soldater, som skal stå i en militærenhed midt i en borgerkrig, midt i noget, som alle eksperter har frarådet. Kristeligt Folkeparti mener altså, at det at risikere danske liv og lemmer er at gøre godt.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Hvis ikke det onde var i verden og mennesker aldrig gjorde ondt mod hinanden, behøvede vi ikke det, som vi desværre skal til her, men ud fra en realistisk erkendelse af, at det onde er der, og at der derfor må gribes ind på en eller anden måde, har vi nogle værn mod det. Vi kan da håbe, at alene det, at vi sender disse styrker og går ind i et samarbejde i FN om at etablere dette værn om hjælpeorganisationerne, vil være tilstrækkeligt – på samme

måde som vi kan håbe, at det har en god virkning i en by, at der trods alt er en politistation, hvor der sidder nogle, som er klar til at tage fat på dem, der begår ondt mod andre, og det er uomtvisteligt, at det har en vis virkning, blot politiet er til stede.

Vi kan altså håbe, at vor tilstedeværelse vil være tilstrækkelig, men vi må desværre erkende, at det ikke altid er nok, og lige så svært som jeg har ved at se, at det skulle være ondt at have en politistation med nogle politifolk til stede, når der er mulighed for, at der sker overgreb på andre, lige så svært har jeg ved at se, at det skulle være ondt at vedtage det, som vi her vil vedtage. Jeg føler det som ansvarsbevidsthed, og derfor stemmer vi for det.

Svend Auken (S):

Jeg kan helhjertet støtte beslutningsforslaget i den form, det nu foreligger i, og konstaterer, at de 5 punkter, Socialdemokratiets ordfører i går stillede op, fuldt ud er opfyldt. For mig er det afgørende det, som også udenrigsministeren betonedede i går, at FN – ikke bare Sikkerhedsrådet, men også generalsekretæren – har opfordret os til at yde et bidrag til at løse den meget vanskelige opgave, det drejer sig om. Jeg tror, at udenrigsministeren har ret i, at hvis ikke Danmark er blandt de første til at melde sig, når der skal løses den slags vanskelige opgaver for verdenssamfundet, er det svært at få øje på de lande, der så kan gøre det.

Det rejser naturligvis et spørgsmål, som flere var inde på under debatten i går, om de gange, vi har sagt nej til at medvirke, og jeg synes på basis af debatten, at der kan være grund til igen at tage nogle af de afslag, Danmark hidtil har meddelt på medvirken i FN-aktioner, op til overvejelse. Det er klart, at der er en kapacitetsmæssig grænse for, hvor meget vi orker, men i princippet bør vi deltage, når FN beder os om det.

Jeg er også glad for, at denne sag havnede i folketingsalen, og at det er os 179 medlemmer, der skal træffe denne vanskelige afgørelse. Det er ikke en sædvanlig fredsbevarende mission, det drejer sig om, men en ny type indsats fra verdenssamfundets side, og det kan ikke være rigtigt, at det alene er regeringen, der træffer afgørelsen efter forelæggelse i Det Udenrigspolitiske Nævn. Den må ned i folketingsalen, og jeg er glad for, at det skete. Også